

Новости југа

Ражањ

Житорађа

Алексинац

Дољевац

На „Добричкој бостанијади“ у Мекишу

Концерт интересантнији од лубеница

* **Најтежа лубеница 15 кг и 600 грама, победничка диња 13 килограма и 800 грама.**

* **Публику увеселавао и „Звезда Гранда“ Мишел Гвозденовић**

Нема „слађег“ задатка него када новинар треба да посети Бостанијаду! Оваквих пољопривредно-културних манифестација има широм Србије, али је у овом делу земље најпознатија и најпосећенија Добричка бостанијада. По 14. пут ова Бостанијада је одржана 20. јула у Мекишу, центру производње бостана у Добричу. Добрич обухвата територије неколико општина, а село Мекиш, организатор манифестације, налази се у дољевачкој општини. Пре 13 година родила се идеја да се једном годишње, пре свега у жељу бербе бостана, организује сусрет оних који узгајају бостан и од тога живе, са стручњацима, који ће помоћи својим саветима како да се повећа принос и добију боље, укусније, слађе лубенице и диње. Да је идеја била добра, потврђује ових 13 година, колико траје свечаност у славу лубенице и вредних селачких руку.

Представници компанија које се баве пољопривредом одржали су успешну трибину са произвођачима. Ове компаније биле су и главни дародавци најуспешнијим произвођачима.

Награђенима у част играле су се наред Мекиша игре из свих крајева Србије. Шаренилом ношњи и мајсторским играма одушевили су присутне гости из Ниша КУД „Никола Тесла“ и фолклорне секције из Пуковца и Мекиша.

После избора најбољих произвођача, изабране су и најлепше девојке овога краја. Титулу мис Бостанијаде 2013. понела је у свој родни Пуковац Андреа Величковић. Тако се после избора лепотица, културно-уметнички програм претворио у велику журку под звезданим небом. На радост младих, ово вече је улепшао својим гласом млади певач Мишел Гвозденовић. Певао је са веселом публиком и после поноћи. Док се све завршавало, један гледалац рече да је ово, пре свега, манифестација за забаву, а мање за едукацију пољопривредника. И ваш извештач је понео такав утисак. Да, понео је и неколико слатких лубеница, али и горак укус што није било више лубеница на сцени и у центру села, да се погледају и купе оне које су призвале у Мекиш велики број посетилаца, можемо слободно рећи – неколико хиљада. У сваком случају организатори: Јавна библиотека Дољевац и МЗ Мекиш, са председником Организационог одбора Синишом Славковићем, могу бити задовољни. Очекујемо да ће и покровитељ манифестације – Општина Дољевац и следеће године све учинити да опет уживамо у најслађем селу на југу Србије, у Мекишу. У част лубенице, која срце има, и част вредних Добричана, који имају још веће срце!

Власта Н. Ценић

Све титуле остале у Мекишу

Све предвиђене награде су освојили бостаније из Мекиша. Најтежу лубеницу је имала Силвана Живковић од 15 кг и 600 грама, док се са лубеницом од 15 кг и 100 грама на друго место пласирао Зоран Станковић. Дикић Миодраг је са лубеницом тешком 14 кг и 800 грама заузео 3 место. Најтежу дињу је имала Мицић Горница 13 кг и 800 грама, а за најбољег произвођача је проглашен Цветковић Саша, који гаји бостан на 4 хектара и ове године остварио је принос од око 30.000 кг по хектару.

“Леони” гради фабрику у Малошишту

Посао за 1.500 радника

Позната немачка компанија за производњу аутомобилских електро-инсталација до краја овог лета требало би да отпочне са изградњом фабрике недалеко од Малошишта, најавио је министар економије Млађан Динкић. Ову информацију је за „Новости југа“ потврдио и председник општине Дољевац Горан Љубић који је рекао да ствари иду својим током, те да су већ потписани и Меморандуми. У новој фабрици Леони у Малошишту ће како сазнајемо бити места за око 1500 радника, а посао ће добити, не само људи из општине Дољевац, већ и из околних места. Како су нам рекли у локалној самоуправи у Дољевцу, Меморандуми су већ потписани и ускоро ће уследити конкретни радови на самој локацији. Јовица Пешић начелник за привреду и финансије у општини Дољевац је у изјави за наш лист још истакао да је контактирајући финансијску службу ове немачке фирме добио информације и о висини плата будућих радника, те да ће оне износити око 20 одсто више од просечних у фабрици у Прокупљу. Да подсетимо, “Леони” је децембра 2009. године отворио своју прву фабрику у Прокупљу, где тренутно ради безмало око 1.700 радника, а производи каблове за инострано тржиште. На списку њихових клијената налази се и БМВ.

На брду Кумига код Орљана

Четврти „Сабор Светог Јована“

У Орљану код Дољевца ове године је по четврти пут оджана манифестација “Сабор Светог Јована Крститеља”. Налик претходним годинама, манифестацији је присуствовао велики број људи из Поморавља и Ниша.

Сабор се по обичају организује уочи Светог Јована, коме је посвећена црква на брду Комига изнад Орљана, која је саграђена још у 11.веку. Осим културно-уметничког програма, у организацији Јавне библиотеке из Дољевца, сабор има и народни традиционални карактер. По веровањима од давнина, црква св. Јована Крститеља на Комиги има исцелитељска својства, тако да многи овде долазе да проведу ноћ између 6. и 7. јула, и надају се оздрављењу. Посетиоци такође обилазе и такозвани Шупљи камен који по веровању, такође, има исцелитељску моћ. Да би се неко надао оздрављењу, морао би да се у три наврата провуче испод Шупљег камена.

У вечерњим сатима одржан је културно-уметнички програм на којем је наступило неколико културно-уметничких друштава из Орљана, Мерошине, Власотинца и околине Јагодине, као и Црквено-играчки састав “Бранко”.

У Бадњевцу

Вукови уништили лубенице

Парцеле под бостаном, површине око два хектара, власника Станише Ђирића из Бадњевца, биле су мета вукова који, како каже Станиша, већ неколико година у овом крају уништавају лубенице. Ово се догодило и пре неколико ноћи када су, очигледно, вукови сишли са оближње планине Пасјаче и уништили педесетак зрелих плодова лубенице. Према његовим речима, они једноставно својим крволочним зубима преполове лубеницу и за кратко време могу уништити велике количине бостана. Зоран Јевтић, такође из Бадњевца, је прошле године у истом атару имао бостан и њему су, како каже, вукови уништили око 1.000 кг тек сазрелих лубеница. Он додаје да је ова дивља животиња заштићена законом и да они сами, једноставно, не могу да реагују. У општинској служби за пољопривреду су нам рекли да имају информације да вукови у том крају силазе ноћу и уништавају лубенице, али да за сада нико није то пријављивао њиховој служби. Слађан Ракић из стручне службе за пољопривреду у општини Житорађа позива све који мају овакву штету, да исту пријаве, а они ће захтеве и извештаје проследити ресорном Министарству.

Новости југа

Издавач:

„Агро-пресс“ Д.О.О. – Гредетин

Директор и главни уредник: Нинослав Миљковић

Редакција: Данијела Ђорђевић, Адриана Бранковић, Милан Влајић, Марко Радић, Дејан Динић, Јелена Козомара (Житорађа, Дољевац)

Адреса редакције:

Саве Ковачевића 13

18213 Гредетин

Тел. 063 1 33 72 00; 018 80 83 44

E-mail: gredetina@gmail.com

Дизајн: Мирко Владисављевић

Штампа:

Хуманитарни турнир

Играјмо за Невену

У организацији РК Житорађа одржан је хуманитарни турнир „Играјмо за Невену“ и то за годиште 1998. Учествовале су екипе РК Житорађа, РК Бор, РК Топличанин, РК Младост Ниш и ЗРК Житорађа. Сви учесници су се прикључили акцији и купили улазнице за турнир. Укупан приход остварен од продаје улазница је 53.200 динара, које су лично уручене Невени Јанковић. Такође је Невени уручен дрес РК Житорађа са њеним именом и бројем 1 као капитену екипе „Играјмо за Невену“. Ово је једна у низу акција које се организују у Житорађи, а сва средства се уплаћују на рачун фонда „Помозимо Невени“ за чију је трансплантацију плућа у Бечу потребно 120.000 евра. Исте вечери је организован маскембал у кафићу „СКВАРЕ“ где је од улазница прикупљено 80.000 динара. У вези са овом акцијом јавили су се ликовни уметници из целе Србије и иностранства који ће донирати слике које ће јула месеца бити продате на аукцији у Житорађи. РК Житорађа се захваљује свим учесницима на исказаној хуманости у вези са овим хуманитарним турниром.

Фестивал спортова у Бадњевцу

Пионири Орљана победници турнира

Пионири Орљана су у финалу турнира у малом фудбалу, који је одржан током Фестивала спорта у Бадњевцу, победили Малошиште са 2:1 и освојили прво место. У веома занимљивој утакмици пред препуним гледалиштем екипа из Орљана је заслужено победила и освојила победнички пехар. На овај начин Орљанчани су се реванширали екипи из Малошишта за пораз у прошлогодишњем финалу. Треће место је освојила екипа из Бадњевца, која је победила Житорађу са 4:2, после извођења пенала. На Фестивалу спорта у току су сениорска такмичења у малом фудбалу, стоном тенису и баскету. У организационом одбору кажу да су веома задовољни одзивом екипа као и посетом.

Посвета мајстору фруле

„Дани Саве Јеремића“, сабор фрулаша и изворног народног стваралаштва, по 14. пут, одржани су од 4. до 6. јула у Ражњу. И ове године се на летњој позорници у порти цркве Светог Илије у Ражњу окупило преко 200 учесника са основним циљем да сачувају од заборава изворну народну музику, песму и фолклор, а посебно дело легендарног фрулаша Саве Јеремића. Првог дана сабора, 4. јула, у преподневним сатима у порти цркве организована су спортска такмичења у старим дисциплинама, као што су бацање камена са рамена, скок у даљ и скок у вис, а најуспешнији омладинци, којима је ово такмичење и намењено, припремљене су симболичне награде. Такође, у Дому културе била је отворена ретроспективна изложба поводом јубилеја, деценије и по постојања КУД-а „Сава Јеремић, а у Народом музеју Удружење жена „Етно конач“ приредило је изложбу својих радова.

Други дан Сабора је био посвећен фолклористима и инструменталистима. Те вечер су на летњој позорници наступили први ансамбл КУД-а „Сава Јеремић“ и њихови гости, КУД „Гоша“ из Смедеревске Паланке. Посетиоци су поред фолклора, могли да уживају и у изворној музици у интерпретацији Светлане Стевић из Београда.

Шестог јула, у склопу централне вечери ове манифестације, организован је ревијални наступ најбољих фрулаша Србије. Гости вечери били су Гордана Назаревић и браћа Бајић, уз пратњу оркестра Бранимира Ђокића. Наступу фрулаша, певача и инструменталиста, претходила је беседа и благослов епископа крушевачког господина Давида. Истичући да су „Дани Саве Јеремића“ изузетно важна манифестација за

Ражањ, председник општине Добрица Стојковић изразио је задовољство организацијом тродневног Сабора. Уз мештане, завршној вечери Сабора, присуствовали су бројни гости, председници суседних општина, представници војске, јавног и политичког живота Ражња.

Организатори манифестације су Дом културе и КУД „Сава Јеремић“, а покровитељи општина Ражањ и Министарство културе.

Поводом Савиних дана

Фрула надсвирала Мењухина

* Чаробни звуци завичаја. Музика настала из народа. Да није било ње, не би било ни нас.

Животна прича Саве Јеремића се одвијала по сценарију неког холивудског филма са срећним крајем. Сава Јеремић се родио у Послону, крај Ражња, 13. јануара 1904. године као 11. дете, а са пет година, након што му је отац на вашару у Делиграду, купио фрулу, почео је да у својој дечачкој глави, ту испод Мојсињских планина, ствара звуке завичаја попут чаробњака.

Први светски рат, прекида Савино школовање и са три разреда школе одлази на пинтерски занат, чиме се бави све до 1937. године, када се појављује на аудицији Радио Београда, показујући своје умеће испред легендарног Властимира Павловића - Царевца. Царевац није могао да верује да се тако нешто може извести на фрули и викнувши: Ти си чудо, право чудо“. Од тога тренутка, живот чобанина и пинтера Саве се мења. Своје звездане тренутке доживљава на Интернационалном фестивалу у Ланголену 1953. године када осваја прво место надсвиравши и једног Јехудина Мењухина. Аплауз европске публике Сава је у дуету са Радојком Живковић побрао и на концерту озбиљних, забавних и оперских мелодија. „Музика на Јелисејским пољима“ у Стокхолму, на коме су учествовали и француски пијаниста Жак Дијевал, и италијански певач Вико Торијани. У таквом друштву, наступ нашег дуета био је најуспешнији. Кола „Параћинка“, „Денино коло“ и „Влајница“ у интерпретацији чувеног Саве, широм Европе су пренела музички дух нашег народа чинећи мисионарску улогу у том западном свету.

Зато је и разумљиво узбуђење фрулаша из Србије и поштоваоца Савине музике, који се окупују на Манифестацији „Дани Саве Јеремића“ у његовом родном

крају, одакле се овај виртуоз отиснуо у свет музике преносећи свету звуке родног поднебља. „Дани“ су и присећање на време када је музика настајала из народа и била је посвећена њему и када је народ волео и ценио своје уметнике. На времена када новац није био најважнија ствар за снимање песама. Успомену, на тај део наше етно културе, чувају баш „Дани Саве Јеремића“ али и истоимено Културно-уметничко друштво у Ражњу, с јединственом поруком: „Да није било Саве, не би било ни оволиког броја фрула, фрулаша и нумера направљених за њу“. А да би све остало на младима, у Културно-уметничком друштву „Сава Јеремић“ у Ражњу, пре годину и по дана покренули су школу фруле. Професор Немања Стојадиновић каже да је то добар начин да се деца мотивишу, да се културно и музички уздигну, да израсту у добре музичаре и, пре свега, добре људе. Увек обучен у народну ношњу, Сава Јеремић био је мисионар наше традиције и изворне народне музике. Нашој јавности остаје нада да ће и полазници ове школе бити успешни преносиоци овдашњег културног наслеђа.

Најбоље од шљиве

Фрула се најквалитетније прави од шљивовог дрвета. Такву једну на почетку Другог светског рата, бежећи од Немаца, разбио је Сава. И како је био нераскидиво везан за ову свиралу, скупио је део по део, стављајући металне окове од шаторског крила. Верујући да окови дају бољи звук, многе млађе Савине колеге стављале су ове украсе на своје фруле. Сава је то коментарисао на себи својствен начин: „Звук даје душа фрулаша, а не инструмент“.

ОШ „Вук Караџић“ у Дољевцу
- домаћин просветним
радионицама - књижевних
стваралаца

**У ЧАСТ ДЕЦЕ И
КЊИГЕ** *стр. 6*

Одељење учитеља Топлице

www.uciteljtoplica.wordpress.com
topicapet@gmail.com

стр. 7

**Упис у алексиначким средњим
школама**

**Гимназија
оправдала поверење
Министарства
просвете** *стр. 8*

Занимљива иницијатива професорке Маје

Радионица основа писања „Српски лако“

Нико не може направити писца, тамо где нема склоности ка писању и књижевности. То и није намера наставника, а ни систем образовања нема циљ да фабрикује писце. Ипак, несхватљиво је да много наше деце заврши основну, па и средњу школу, а не зна честито да напише разгледницу, пријаву за посао, па ни честитку уз поклон!

Наставни програми су застарели, програм лектуре одавно зрео за луфтирацију, а учитељи и наставници оптерећени великим бројем ђака у одељењу и недовољним временом да свима и свему посвете пажњу. Ипак, свако уз мало рада може да савлада за сада велики проблем највећег броја школараца у Србији!

Радионица основа писања „Српски лако“ настала најпре као виртуелна учионица за све које интересује српски језик и књижевност и врло брзо привукла пажњу многих широм Србије, пресељена крајем 2012. године у физички простор Књижевног клуба „Велимир Рајић“ – Алексинац где проф. српског језика Маја Радоман Цветићанин током школске године ради са ученицима основношколског узраста.

Двадесет полазника прве генерације радионице писања „Српски лако“ током 18 радионичарских састанака бавили су се основним облицима књижевног изражавања (монолог, дијалог, нарација, дескрипција) након што су на вечери хуманитарног карактера званично постали чланови подмлатка Књижевног клуба „Велимир Рајић“ – Алексинац. Током године забављали се, учили, учествовали на књижевним вечерима (Вече отвореног срца, Алексинцу с љубављу, прослава 1700 година Миланског едикта), писали, брљали, поправљали, издали часопис (Рајићеве дамари 1), такмичили се. Нисмо планирали да будемо прави песници, али песничке искре се већ препознају, па ни награде нису изостале (Клара Митић – награда на републичком Фестивалу дечјег стваралаштва „Деца међу нарцисима“ – Чајетина, 2013, а Сара Станковић, Немања Милошевић и Стеван Стевановић – награде на литерарном конкурс општинског карактера „Здравица пролећу“ – Алексинац, 2013. године).

Осамнаест полазника радионице успешно је савладао планиране садржаје и добио дипломице, које су услов за прелазак на наредни ниво – Радионицу креативног писања „Српски лако“ која ће се реализовати током наредне школске године, упоредо са овом радионицом за почетнике, која већ уписује нове полазнике.

Живот је леп

Живот је леп као свет и цвет,
Пчела и лет,
Сунце и брег,
Бајка и снег.

Живот није када се тучеш с неким
и кад неког не волиш, то знај!

Већи дар од живота ни птице,
Ни оне измишљене чаробнице и
глумице немају
Јер оне само фолирају.

Живот је леп као осмех,
Није хладан као лед.
Детињство је само део живота,
А то је брзо,
Скоро као један дан,
Час
Или трен...

Клара Митић

Слово С

Свиће среда. Сви спавају. Сташа сања
сан. Сања своју симпатију. Симпатија се
смеје.

Сутра Саша сања сан.Сања своју
симпатију.Сташа се смеје. Сви се
смејемо.
Сташа + Сања

Немања Милошевић

ПРОЛЕЋНА ЗДРАВИЦА

Наздрављамо ластама
што долазе с југа
и пролећној кишици
после које бљесне дуга.

Наздрављамо висибаци,
љубицици плавој,
кукуреку, белој ради,
бубамари малој.

Наздрављамо и лептиру
и вредним пчелама
што скупљају сладак мед
свуд по ливадама.

Здравица за славуја
што пева пролећу
и сунцу што топло греје
и доноси срећу.

Сара Станковић

**ОШ „Вук Караџић“ у Дољевцу –
домаћин просветним радницима
-књижевних стваралаца**

У ЧАСТ ДЕЦЕ И КЊИГЕ

* До сада је 60 просветних радника из Србије и Црне Горе посетило дољевачка села и обишло све школе.

* Сваке године гостује и гост из читанке, те су ученици упознали најомиљеније писце наше земље који пишу за децу

Ове године, деветог маја у нишкој Тврђави, свечано су отворени, 14. по реду, Сусрети просветних радника књижевних стваралаца за децу, а затим су учесници манифестације и најуспешнији ученици у овој школској години, освајачи награда на такмичењима посетили споменике у Нишу и околини који говоре о цару Константину и Миланском едикту. У Учитељском дому у Нишу одржано је Књижевно вече „Нек свако верује како му срце хоће“, на коме су се представили Јасна Миленовић из Сремске Каменице, Сузана Кривокапић из Фекетића, Бошко Ломовић из Горњег Милановца, Виолета Јовић из Ниша и Данијела Стојановић из Дољевца.

Просветари књижевни ствараоци су наредног дана примљени у ОШ „Вук Караџић“ у Дољевцу, а затим су посетили Предшколску установу „Лане“ и етно-кућу Драгослава Илића у селу Русно и дружили се са ђацима одељења ОШ „Вук Караџић“ у Русни. „Велики час поезије“ /Приче из старог грнета/ одржан је у Јавној библиотеци у Дољевцу за ученике из матичне школе. - Сусрете смо организовали први пут 1994. и ево стигли до 14. по реду. Органозатор је ОШ „Вук Караџић“ у Дољевцу уз сарадњу Јавне библиотеке у Дољевцу и Скупштине општине Дољевац, каже књижевник Власта Ценић, идејни творац ове манифестације, а иначе професор књижевности и српског језика у ОШ „Вук Караџић“ у Дољевцу, и наставља: -

Ова манифестација афирмише стваралаштво просветних радника, оних који деци тумаче свет књижевности, а и сами њему припадају. До сада је 60 просветних радника из Србије и Црне Горе посетило дољевачка села и обишло све школе, од матичне у Дољевцу до најмање, четвороразредне неподељене школе у Русни. Сваке године гостује и гост из читанке, те су деца упознала најомиљеније писце наше земље који пишу за децу, помињемо Миру Алечковић, Душка Трифуновића, Љубивоја Ршумовића, Добрицу Ерића и многе друге. Просветни радници у Дољевцу на великом часу поезије заједно са децом пишу сценарије, певају и глуме, играју... Посебно истичемо професорку српског језика Данијелу Стојановић, која је ове године, на пример, била и сценариста, и водитељ, и певач духовних песама....

У књизи утисака Добрица Ерић је на најбољи начин потврдио вредност овог фестивала : “Сваке године у мају месецу књижевност и поезија за децу подмлађују се овде у Дољевцу.”

Дољевачки ђаци

Чести гости фестивала у Бањалуци

Међународни фестивал дечије поезије „Дјечије царство 2013“ одржан је у Бањалуци по седми пут. И ове године ученици ОШ „Вук Караџић“ из Дољевца пријавили су своје песме на конкурс, а за финално такмичење позван је Милош Савић, ученик 5. разреда, иначе из Орљана. И он је наставио традицију ђака дољевачке школе и успешно се представио. Заслужио је својом песмом о баки специјалну награду фестивала. Његова песма објављена је у Зборнику манифестације.

Дољевачка школа већ је из Бањалуке доносила признања: Сара Марјановић из Орљана је пре три године била победник својом песмом „Нећу да се шишам“. Ранко Павловић из Шаиновца је прошле године освојио специјалну награду фестивала песмом о Бањалуци. И ове године Фестивал је окупио еминентна имена из света поезије за децу и омогућио младим песницима да на истој сцени представе своје радове. Са гостима песницима, Љубивојем Ршумовићем, Мошом Одаловићем и Слободаном Станишићем, био је и Власта Ценић, песник из Кочана. „Овај фестивал је нека врста школе за будуће песнике, па је добро да и ми старији, који смо прошло разне школе, нешто од свог знања и вештине пренесемо млађима“, рекао је Власта Н. Ценић, иначе професор свих ђака учесника из дољевачке школе.

Конкурс је био отворен за ученике основних школа из Босне и Херцеговине, Србије, Црне Горе, Хрватске, Македоније и Словеније. То је изузетна прилика да се сретну млади литерарни ствараоци из разних држава и да размењују искуства и склапају пријатељства.

Победничка песма Фестивала 2010. г.

НЕЋУ ДА СЕ ШИШАМ

Мама ми рече да косу скратим,
много је дуга, тако ми гунђа.
Дошло ми, људи, с њом да заратим.
Без моје гриве постаћу туђа!?

Таман изгледа баш како желим
-плава, дуга, плетем и кики!
Нећу је сећи када вам велим,
и баш ме брига за њену вику!

За шта ће ме дечаци вући?
Како ћу да се са њима борим?
Због чега ћу се са њима тући?
Да ме чупкају, ја, у ствари, волим!

САРА МАРЈАНОВИЋ

У ОШ „Љупче Николић“ у Алексинцу ради учитељ Топлица

Миљеник ђака и родитеља

* Баци из овог одељења су у протеклим годинама на 24 такмичења од општинског до међународног нивоа освајали једно од прва три места .

* За постигнуте резултате добитник је Светосавске награде - највећег признања у Србији у области просвете.

Основна школа „Љупче Николић“ у Алексинцу је једна од најбољих не само на подручју општине Алексинац, већ и шире. У овој школској установи ради и учитељ Топлица Петровић један од најомиљенијих просветних радника у граду. Он је у протеклој школској години предавао IV-2 одељену, које је захваљујући постигнутим резултатима на разним такмичењима постало понос града када је у питању школство. Баци из овог одељења су у протеклим годинама на 24 такмичења, од општинског до међународног нивоа, освајали једно од прва три места .

Три последње године узастопце освајали су једно од прва три места на Републичким конкурсима у организацији Агенције за борбу против корупције и Министарства просвете. Школске 2012/2013, две трочлане екипе овог одељења оствариле су просто невероватан успех - и прво и друго место. Без претензије да набрајамо и све остале успехе, поменућемо само последњи на најмасовнијем математичком такмичењу „Кенгур без граница“, када је освојено једно треће место и шест диплома. Паралелно са успесима ученика и њихов учитељ Топлица је за постигнуте резултате добио многобројна признања, укључујући и Светосавску награду - највеће признање у Србији у области просвете.

Захваљујући бриљантним резултатима ученици IV-2 ОШ „Љупче Николић“ у Алексинцу и њихов учитељ Топлица имали су прилике да се лично сретну са многим јавним личностима, међу којима су председник Србије, руководиоца програма образовања при УНИЦЕФ-у, министри и државни секретари... О њиховом раду и успесима емитоване су репортаже на многим медијима, укључујући и националну телевизију РТС 1.

Учитељ Топлица Петровић овај посао ради 27 година и каже да су и његови родитељи, али и бака и дека били учитељи. Све активности одељења поставља на сајт који служи и за онлајн учење. Тај његов рад су препознали и родитељи, па је интересовање за одељење учитеља Топлица огромно. Обично је у генерацији преко 30 ђака.

„Свакако да ми је драго уколико родитељ жели да ми повери оно што му је најдраже, а то је његово дете. Ја се трудим да се ниједног тренутка не покају и уверен сам да ћемо заједно остварити жељени циљ“, каже учитељ.

На крају да истакнемо да је на наградном конкурсима „Дигитални час“ у протекле три године учитељ Топлица освајао прво, друго и треће место. Рекли бисмо „Какав учитељ, такви и ђаци“, претплаћени на награде и признања.

На Међународном математичком такмичењу

Треће место и шест диплома

На Међународном математичком такмичењу „Кенгур без граница“ које је истовремено одржано у 40 земаља са преко три и по милиона учесника , одељење коме предаје учитељ Топлица Петровић је постигло запажене резултате. На овом престижном такмичењу ученици овог одељења забележили су изванредне резултате, односно једну трећу награду и шест диплома за успешно учешће. Трећу награду освојила је Дара Радосављевић, а дипломе за успешно учешће Вељко Борђевић, Ива Милошевић, Милица Милошевић, Владана Стошић, Лена Шолн и Анђела Илић.

„Кенгур без граница“ је међународно математичко такмичење и оно се и ове године одржало са истим задацима истовремено у целој Европи – 23. марта 2013.г., са почетком у 10 часова. Основни циљ овог такмичења је популаризација математике међу младима, којом ће да се баве и ван наставе. У среду, 12. јуна 2013. г., у школу су стигли званични резултати и потврђен успех овог одељења. Уручење признања за успешан наступ алексиначким ученицима обављено је у Нишу, у ОШ „Чегар“ у суботу 15. јуна 2013. године.

Гимназија оправдала поверење Министарства просвете

* Од 111, седамдесет и петоро ученика је са одличним успехом.

* Најалармантнија је ситуација у Пољопривредној школи „Шуматовац“

У Алексиначкој гимназији спокојно дочекују почетак нове школске године када је у питању број уписаних нових ђака. Наиме, и ове године је било дотста убеђивања са ресорним министарством о неопходности да се сачува и четврто одељење прве године у овој алексиначкој средњошколској установи, а да се сав труд исплатио показују и попуњене школске клупе.

После два уписна рока, више од 100 свршених основаца решило је да своје школовање настави у Алексиначкој гимназији, па ће тако једно одељење имати максималан број ученика, њих 30, а остала по 27 ђака, потврдила је за наш радио директорка Вера Манојловић.

- Мислим да смо оправдали поверење министарства које нам је на крају, у Допуни конкурса дозволило уписивање ученика и у то четврто одељење и можемо задовољни да сачекамо нову школску годину. И сама структура ученика је задовољавајућа. Од 111, седамдесет и петоро ученика је са одличним успехом, имамо 30 врло добрих и шест добрих ученика.

Манојловић је истакла да је Алексиначка гимназија у настојању да очува четврто одељење имала и помоћ локалне самоуправе, али и подршку целокупне јавности града на Моравици. У Гимназији има тренутно девет слободних места.

У Техничкој школи „Прота Стеван Димитријевић“ у Алексинцу након првог уписног рока за будуће средњошколце има још око 35 места, претежно на електротехничком смеру.

Како истиче директор Драган Петковић, иако резултати мале матуре нису узимани у обзир приликом бодовања, што је појединим ученицима отворило пут за упис у популарније школе, добра вест је да је ипак обезбеђен минимални број ученика за формирање шест одељења у првој години.

- Први уписни круг је показао да је нерачунање завршних

испита из српског језика и математике повукло децу у медицинске и економске школе, тако да је неки број ученика који би сигурно дошао код нас отишао у те школе. Али ми ћемо формирати ова одељења и надамо се да ћемо добити још ученика, тако да ће сва места бити попуњена, каже директор Петковић.

Планом уписа у школску 2013/14. годину предвиђено да прву годину у Техничкој школи „Прота Стеван Димитријевић“ похађа 170 ученика. Након другог уписног рока осатло је још 32 места, за образовни профил електромеханичар за термичке и раскладне уређаје осам места, монтер телекомуникационих мрежа седам, техничар за компјутерско управљање осамнаест, електротехничар рачунара 11 и трговински техничар четири.

Након првог уписног рока од три алексиначке средње школе најалармантнија је ситуација у Пољопривредној школи „Шуматовац“. Од 90 слободних места у четири одељења првог разреда, попуњено је свега 41 место, а за сада је једино формирано одељење ветеринарских техничара са 16 уписаних ђака.

Још мање интересовање владало је за занимање пољопривредни техничар за које се определило само 12 ученика, док је за упис на трогодишња занимања пекара и месара документа предало шест, односно седам будућих средњошколаца, напомиње директор ове средње школе Славко Величковић. У овим одељењима недостаје бар још по неколико ученика како би био задовољен минимални број од 15 уписаних ученика, који прописује Министарство просвете.

- Укупно је остало 49 слободних места за други уписни рок. Ми смо већ примили извештаје за други уписни рок на коме смо добили још свега три ученика, два за образовни профил ветеринарски техничар и једног за образовни профил пекар, тако да ћемо имати још доста слободних места и када се заврши други уписни рок.

Величковић додаје да им не преостаје ништа друго већ да сачекају августовски рок, па да након тога потраже решење проблема.

Такмичење певача аматера

Душан Јеремић први глас

Најуспешнији певач аматер у конкуренцији од девет такмичара на 49. Манифестацији „На Морави воденица стара“, која је завршена 14. јула на алексиначком „Таш“-у, је Душан Јеремић из Алексинца. Друго место су поделили Јована Петровић из Крушја и Милан Стојановић из Алексинца, а трећи је био Игор Миљковић, такође из Алексинца. Жири је специјалну награду доделио најмлађој такмичарки Александри Младеновић из Ниша. Свој суд је дала и присутна публика, а по њиховом мишљењу најбољи наступ је имао Никола Стојиљковић из Тешице.

Такмичење у кувању рибе чорбе

„Камени рудник“ најуспешнији

У склопу традиционалне манифестације „На Морави воденица стара“ на кеју поред Моравице одржано је и такмичење у кувању рибе чорбе. На такмичењу је учествовало 15 екипа. По оцени жирија, који су чинили Здравко Дашић, власник радње брзе хране „Хогар“, Јовица Живковић, кувар у пензији и Мирољуб Павковић, члан Општинског већа општине Алексинач, најбољу рибу чорбу припремила је екипа „Камени рудник“ са Алексиначког Рудника, друго место припало је алексиначкој екипи „Б-Б“, а трећи је био Моравски Бујмир.

Искусни риболовци, који су своје кулинарско умеће преточили у укусне рибе чорбе, слажу се да је највећа драг оваквих манифестација дружење, а посебно им значи када публика похвали њихове специјалитете.

То нам је потврдио и Мића Јосић, који је са својим пријатељем Срђаном Ђорићем понео титулу најбољег куvara риблих чорби у Алексинцу у 2013. години.

У Котору

Две представе „Театра 91“

Градско позориште „Театар 91“ из Алексинца користи летњи период да своја достигнућа презентује публици на туристичким дестинацијама. Глумци овог позоришта су учествовали у званичној селекцији Међународног позоришног фестивала за децу у Котору од 2. до 6. јула са представама „Алиса у земљи чуда“ и „Приче за лаку ноћ“ и из Црне Горе носе лепе и позитивне утиске.

- Публика је имала прилику да види шта то Алексинач ради, а поготову што смо отишли са нашом репрезентативном представом, „Алисом у земљи чуда“, коју је редитељ Зоран Лозанчић урадио на стварно професионалан начин. Нама се испунила жеља да, након 10 година, „Театар 91“ оде у Котор са својим представама за децу. Након Котора, Алексиначани су гостовали у Врњачкој Бањи, Јагодини и Овчар Бањи.

На месту садашње фабрике Сироко

Нова фабрика Грамера

Министар финансија и економије Млађан Динкић потписао је у Алексинцу, 29. јула, уговор са представницима немачке компаније Грамер група о отварању нове фабрике у том граду.

Како је истакао Динкић, нова фабрика ће до краја следеће године запослити 520 радника, а по сваком раднику влада ће Грамеру дати 7.000 евра.

„Грамер већ сада овде у својој првој фабрици запошљава око 800 радника, а имаће укупно 1.300 до краја следеће године. То је велика ствар за Алексинач, изјавио је министар Динкић.

Нова фабрика биће отворена на месту садашње фабрике Сироко, коју ће Грамер група купити и чију ће реконструкцију завршити до краја године, рекао је Динкић.

Тај инвестициони пројекат предвиђа куповину нове производне хале, проширење неопходног складишног простора и куповину опреме. У новој фабрици ће се производити навлаке и шнитови, који се уграђују у наслоне за главу, наслоне за руке, бочне облоге и подлоге за врата за нове моделе аутомобила типа Ауди, БМВ, фијат, фолксваген, Мерцедес, Сеат, Шкода, Опел, Тојота и Порше. Министар Динкић је уговор потписао са генералним директором Грамера Пјерлуђијем Гионеом (Пиерлуиги Гхионе), пошто је претходно имао разговоре иза затворених врата са представницима локалне самоуправе. Директор Гионе је рекао да је његова компанија изузетно задовољна досадашњом сарадњом са Владом Србије.

МОРАВСКИ БУЈМИР 04. АВГУСТ 2013. ГОДИНЕ

ПЕТА КАЧАМАКИЈАДА

„ОЈ МОРАВО“

ПРОГРАМ:

12 ЧАСОВА

РЕГАТА - ТЕШИЦА - МОРАВСКИ БУЈМИР

ДЕФИЛЕ - „МОТО КЛУБ“ АЛЕКСИНАЦ

17 ЧАСОВА

ОТВАРАЊЕ МАНИФЕСТАЦИЈЕ И

ТАКМИЧЕЊЕ У КУВАЊУ КАЧАМАКА

19 ЧАСОВА

КУЛТУРНО УМЕТНИЧКИ ПРОГРАМ

ПОКРОВИТЕЉИ:

ОТИСАЛЕКСИНАЦ
општинска организација
за туризам и спорт

МЗ МОРАВСКИ БУЈМИР

Практичне препоруке сточарима

Дип.инж.Петровић Душка-Саветодавац за сточарство
Пољопривредна стручна служба Прокупље
Топлице Милана бр. 8, 18400 Прокупље

Поставља се питање:шта могу сточари учинити да побољшају економску-зоотехничку ефикасност производње, а да не буду зависни од прескупих пробиотика.

У исхрани приплодних крмача и нерастова може се, што чешће, уз осталу храну додати, по грлу, око 100 грама теста припремљеног за печење хлеба. Код млађих

животиња намењених приплоду свиња у тову, ова количина може се смањити на двадесетак грама по грлу.

У живинарству, на 100 литара воде за напајање да се наспе у медиатор 1л домаћег јабуковог сирћета са око 4% укупних киселина.

У говедарству, овчарству и козарству, трудите се да грло чешће у напоју, добије нпр, кафену шољицу јабуковог сирћета.

За ситнију свињарску и живинарску производњу интересантно је давање грлима кукурузне прекрупце која је помешана са свежим пекарским квасцем .Нпр. узмите 50грама пекарског квасца, размутите га у два литра млаке воде, уз додаток две до три супене кашике шећера и оставити пола сата да почне да надлази. Потом улијте ову течност у 10кг кукурузне прекрупце, добро промешајте, долијте још мало млаке воде по потреби, те оставите преко ноћи да ферментира и следећег јутра понудите свињама и живини. Ова количина довољна је за 25 крмача или 100 товних свиња или 1000 кока носила. Број односно учесталост давања ове хране грлима, самостално ће одредити сточар према стеченом искуству према броју животиња које има.

ИСХРАНА У ПЕРИОДУ ЗАСУШЕЊА

Основни задатак у овом периоду је ускладити исхрану са потребама крава, и то тако да се користе хранива која ће се користити и после телења. На тај начин се навикавају на оброк и одржава се микрофлора бурага, што је неопходно за нормалну физиологију варења и преживања.

ФАЗЕ ЗАСУШЕНОСТИ

I део фазе засушености Траје од тренутка засушивања па до 21 дан пред телење

II део фазе засушености Траје од 21.дана пред телење до телења

I ФАЗА

Краве се морају држати и хранити одвојено од осталог стада. Веома важно је ограничити прираст крава 400-500г/дан, користити у исхрани ливадско сено због нижег садржаја калцијума у односу на луцеркино сено, смањити енергетски део у оброку,што значи ограничити максимално количину силаже кукуруза, односно, 7-10 кг по грлу. Конзумирање суве материје укупно треба да се креће око 2% од телесне масе. Што се тиче концентрата, количина може да варира у зависности од кондиције крава, али у просеку конзумирање концентрата треба да се креће од 12-15% од СМ оброка или 1-2 кг. Обавезно оброк мора бити исти као што ће бити у наредној лактацији. Као храниво се може убациити и слама због снижења нивоа енергије у оброку, у количини 2-3 кг/ грлу.

II ФАЗА

Период у којем се крава припрема за следећу фазу односно лактацију, а најзначајније је припрема дигестивног тракта , односно, бурага за исхрану која је на почетку лактације Постепено треба повећати количину концентрата 20-30% од СМ оброка око 2-3 кг/дан, не додати со у оброк због могућности појаве едема вимена. Пазити на ниво

калцијума, калијума и фосфора,обавезно користити ливадско сено, не прекидати са силажом, и ако је могуће искључити потпуно луцеркино сено из оброка. У овом периоду теле има најинтензивнији пораст и самим тим расту и укупне потребе.

У оброцима засушених крава мора се водити рачуна о минералним материјама,посебно о калцијуму и фосфору,њихове сувишне количине могу довести до порођајне грознице,да би избегли те проблеме потребно је да краве у засушеном периоду добијају око 30 грама дневно фосфора и калцијума до 100 грама.

Дневни оброци за засушене краве у зимском периоду исхране

Хранива	60-20 дана до телења			0-20 дана до телења		
	I	II	III	I	II	III
Сено легуминоза: луцерка, црвена детелина, жути звездан	4	3	5	4	4	6
Силажа целе биљке кукуруза	18	20	16	14	15	15
Концентрат за зимску исхрану	2,5	3	3	3,5	4	5

Дневни оброци за засушене краве у летњем периоду исхране

Хранива	60-20 дана до телења			0-20 дана до телења		
	I	II	III	I	II	III
Сено легуминоза: луцерка, црвена детелина, жути звездан	2-2,5	1	2,5	1-1,5	2	1,5
Зелена храна	20	40	30	20	35	30
Силажа целе биљке кукуруза	10	-	-	10	-	-
Силажа сировог клипа кукуруза	-	-	2	-	-	2
Концентрат за летњу исхрану	2,5	3,5	2	5	4,5	4

Пример потпуне смеше за засушене краве

Р.Б.	Храниво	Учешће у смеси %
1	Кукуруз	49,60
2	Лечам	15,00
3	Овас	10,00
4	Сојина сачма	4,00
5	Сунцокретова сачма	15,00
6	Крмни квасац	1,50
7	Дикалцијум фосфат	1,60
8	Сточна креда	1,30
9	Сточна со	1,00
10	Премикс 1%	1,00

Дани засушења	Број храњења				Број појења	Број мужа
	сено	Сочна храна	Слама	концентрат		
1	2	1	0	1	2	2
2	1	0	0	0	2	1
3	0	0	1	0	1	1
4	0	0	1	0	0	0
5	1	0	0	0	1	0
6	2	1	0	1	2	0
7	2	2	0	2	2	0

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ АЛЕКСИНАЦ председнику општине

ЗАХТЕВ

Подносилац захтева, Друштво Сепско-руског пријатељства „Рајевски-Вронски“ из Алексинца, односно чланови поменутог Друштва, траже од надлежних служби у општини Алексинац да исправе једну, по нама, недоцисливу грешку.

Наиме, као што је познато, један од најзначајнијих споменика на територији општине Алексинац је и црква „Свете Тројице“ у Горњем Адровцу. То је чувена „Руска црква“, дакле црква коју су Руси саградили у част Николаја Рајевског, а који је погинуо у борби за ослобођење Србије. Овај споменик је место које сваке године посећују бројни Руси, а септембра на дан погибије пуковника Рајевског дођу многи знаменити Руси. Више пута је боравио и руски амбасадор у Адровцу. Међутим, у Доњем Адровцу је постављен знак који упућује намернике у правцу Руске цркве и Горњег Адровца. Од те раскрснице у Доњем Адровцу до Руске цркве има 5-6 км. Али, оно чувено али, на путоказу не стоји километража, већ натпис на српском језику који указује у ком правцу је Руска црква, а испод тога исти такав текст на енглеском језику.

Текста на руском језику једноставно нема. Због чега - нико од нас не може да схвати. Руским ходочасницима, чак и њиховим високим званичницима, показујемо да је њихово (требало би да је и наше светилиште и место најдубље пијетета) исписано на енглеском језику, али не и на њиховом матерњем. Могуће да је ово и због тога што у близини живи човек кога зову Мирко Енглец, па да тог човека уваже? Ипак, ради се о осведоченом Србину и само му је надимак Енглец.

Немамо ништа против осталих натписа, али Вас молимо да преко одговорних служби ургирате да се напише текст и на руском језику. Како се не би потписивали свих 170 чланова, верујте да смо сви здружено за овај мали додаток у путоказу, и да ово не би личило на петицију захтев Вам прослеђује у наше име председник Друштва.

С поштовањем,

У Алексинцу, 03.07.2013. год.

Председник Друштва „Рајевски-Вронски“

Буцек Љубомир

За сада

Путоказ без руског

Одељење за инспекцијске послове Општинске управе општине Алексинац одбацило је захтев који је прело Друштво Српско-руског пријатељства „Рајевски-Вронски“ из Алексинца, дана 03.07.2013. године, заведен под Бр: ПП/03 347 - 81/2013. јер нема основа за вођење управног поступка.

У Образложењу поред осталог стоји да је овај орган утврдио да је туристичка сигнализација на територији општине Алексинац постављена према пројекту туристичке сигнализације за општину Алексинац, која је израђена на захтев инвеститора „ОТИС“ Алксинац, од стране Предузећа „СИГНАЛИЗАЦИЈА“ за израду и одржавање саобраћајне сигнализације д.о.о. Ниш.

Пројекат туристичке сигнализације за општину Алексинац урађен је у складу са Правилником о садржини и начину истицања туристичке сигнализације „Службени гласник РС, 41/09), где је одредбом члана 43. наведеног Правилника регулисано исписивање назива на саобраћајним знацима туристичке сигнализације.

На Пројекат туристичке сигнализације општине Алексинац издата је сагласност под бројем ПП/03 347 - 26/10, која је прослеђена 06.05.2010. године.

Имајући у виду предње чињенице и одредбе Правилника о саобраћајној сигнализацији измене у наведеној Пројектној документацији могу се извршити само уз сагласност инвеститора и извођача Пројекта туристичке саобраћајне сигнализације, стоји у решењу надлежног одељења које је потписао помоћник саобраћајног инспектора Милош Милошевић.

Поштовани читаоци,

У жељи да Вам омогућимо да се са вашим ставовима и мишљењима о појединим друштвеним догађајима и појавама упозна јавност редакција је одлучила да у рубрици „Лични став“ објављује писма која нам пристигну. Ваша мишљења објављиваћемо без обзира да ли се слажемо или не слажемо са изнетим ставом, једино ћемо водити рачуна о поштовању законских прописа и новинарског кодекса. Још једном напомињемо, да изнети ставови у Вашим писмима нису и ставови редакције.

У нади да нећете злоупотребити ову нашу идеју и са надом да ћете отворено говорити о темама из средина у којима се дистрибуира лист, још једном Вас позивамо да нам путем поште, електронске поште или лично достављате ваша писма, уз контакт телефон како би проверили веродостојност аутора текста.

редакција

Буковик и братоубилачка борба

24.јула 1944. године, на планини Буковик, на тремеји Алексинца, Ражња и Соко Бање, одиграла се крвава борба између партизанских јединица и снага Равногорског покрета; дакле између комуниста и четника, како их српски народ уобичајено назива.

Борба је вођена прса у прса, уз обостране велике губитке. Једном речју, место српске трагедије и српске срамоте. Међутим, прошло је 69 година од тог догађаја и логично би било да смо понешто научили из историје. Требало би превазићи поделе у српском народу (доста нам је других душмана, па не морамо више сами да се делимо и кољемо), уосталом на врху Буковика подигнуто је и скромно обележје погинулим четничким борцима. Пре тога, наравно, на врху брда подигнут је комунистички споменик, у познатом соцреалистичком стилу и на коме је исписано да овде почивају борци који су погинули са окупатором и домаћим издајницима! Елем, те '44. комунисти нису ратовали с окупаторском војском. Ратовали су против четника и то су ваљда „домаћи издајници!“ Мада је историја утврдила да је Дража Михаиловић први подигао устанак против окупатора у Србији, још у мају 1941. и, исто тако, још те године Немци су масовно лепили плакاته у којима се нудило сто хиљада марака за живог или мртвог Јосипа Броза и Дражу Михаиловића! Немцима су објигици били непријатељи. Да не помињемо да је Дража одликован за заслуге у рату од стране америчког председника Трумана и француског Де Гола!

Ипак, 21.јула 2013. године обележена је Буковичка битка. Вероватно због тога што је тог дана недеља, нерадан дан, па може и три дана пре да се положи цвеће и одржи говор. Делегације разноврсних бораца, потомака и настављача традиције из Алексинца, Ниша, Ражња, Параћина, а виделе су се и регистрације Зајечара слило се на врх планине. Аутор овог чланка, као неупућен и очигледно тамо залутао, први пут присутан, очекивао је да је ово место српског измирења. Сматрао је да ће венци бити положени на оба споменика, и партизански и четнички, и да је са поделама завршено једном за свагда. Али, љуто се преварио. Све делегације су полагале цвеће само на кулу с црвеном петокраком. На супротној страни нити један једини цвет. Потом је следео говор извесног борца из последњег рата, сада на функцији Председника СУБНОР-а. И то какав говор? Човек помену да је хиљаду исцрпљених и слабо наоружаних партизана јуришао на шест хиљада одморних и у рововима добро утврђених четника. Пре тога су Немци и Бугари наоружали четнике! Свакако, партизани су потукли четнике и потпуно их разбили. Претпостављам да су на страни партизана ратовали Мирко и Славко, Тихи и Прле, односно Бата Живојиновић и Љубиша Самарџић из најбољих дана.

Човек је испраћен громогласним аплаузом! Могуће и због његовог закључка да су и '99. у НАТО агресији потомци партизана опет ратовали за своју државу, док су потомци четника избегавали учешће у одбрани земље!

Историја, позната „учитељица живота“ тврди нешто другачије. Признати историчар и публициста, Милослав Самарџић из Крагујевца, наводи сасвим другачије податке, уз то добро поткрепљене изворима с равногорске, партизанске, недићевске, али и немачке стране. По њему партизани су имали око 500 изгубљених бораца; што изгинулих, несталих, рањених, од којих су многи потом умрли. Слично говоре и извештаји Недићевих снага. Четници су имали 146 убијених или стрељаних бораца и 30 заробљених. Комунисти су давали различите наводе. Од две стотине побијених четника, па са протеком година до 450. При том су своје губитке смањивали и на крају их свели на 12 погинулих партизана! Иначе, Самарџић документује да су на партизанској страни ратовали заробљени Италијани, да су их Бугари помагали чак и са једним авионом, а да је од једне четничке мине погинуло пет британских посматрача међу партизанима. На страни четника било је изгинулих Пољака и два рањена Словенца.

И још једна занимљивост. Партизани су пошли у Источну Србију, да изађу на Дунав и ту сачекају Црвену Армију, која је требало да се баш тамо искрца у Србију. Међутим, након „партизанске победе“ партизани су се распршили и повукли у дубоку герилу!

Својеремени је важила парола „ништа нас не сме изненадити!“ Очигледно код многих важи и данас. Ипак, здрав разум мора да се изненади када види слична дешавања и чује сличне речи 70 година након братоубилачког рата, након распада државе и свеукупног српског сунорвата. Само питање је колико у Србији више има здравог разума данас?

Миодраг Тасић

из Доњег Сухотна

Реакција не подржава нити оспорава ставове овог читаоца, али ће у наредним бројевима уступити простора историчарима и читаоцима са другачијим ставовима од господина Тасића.

отисалексинац
 општинска организација
 за туризам и спорт

49. НА МОРАВИ 13. И 14. ЈУЛ
ВОДЕНИЦА СТАРА 2013.

1516
 "Алексин Хан"
АЛЕКСИНАЦ
 2013